

Nr 205.

Av herr **Andersson** i Hedensbyn m. fl., om ersättning åt personer, som av hänsyn till det allmännas intressen hindras från att torrlägga sin mark.

Genom bestämmelser i 7 kap. 41 § jämfört med 2 kap. 12 § vattenlagen har föreskrivits att torrläggning genom vattenavledning icke må komma till stånd om allmänna intressen i avsevärd mån förnärmas. Att enskilda intressen på detta sätt få träda tillbaka för allmänna är uttryck för en grundsats, vars riktighet icke torde kunna sättas i fråga.

Emellertid inträffar understundom att tillämpandet av nämnda regel medför ett sådant hinder i användandet av fastighet tillhörig någon som skulle önska utföra ett torrlägningsföretag, att det kan anses obilligt att denna skall utan ersättning vara skyldig att avstå företaget. Så kan exempelvis vara förhållandet om en nytillkommen anläggning för allmänt ändamål hindrar en planerad men icke påbörjad torrläggning. Obilligheten träder i ett sådant fall alldeles särskilt i dagen om närbelägna fastigheter med vederbörligt tillstånd torrlagts kort innan hindret uppstod. Sådana fall ha helt nyligen inträffat.

Gör man en jämförelse med föreskrifterna om ersättningsskyldighet, där genom byggande i vatten vållas uppdämning, som hindrar eller försvårar framtida torrläggning av mark, visar det sig, att den som under sådana omständigheter av allmänt eller enskilt intresse hindras torrlägga sin mark, erhåller ersättning för den förlust detta innebär för honom. För den som drabbas av hindret kan det vara likgiltigt om detta har sin grund i allmän anläggning å land eller i vatten eller om det beror på vattenuppdämning.

Det sagda synes tyda på att fall finnas, då man med fog kan ifrågasätta huruvida icke ersättning under alla förhållanden bör utgå till den, som av hänsynen till allmänna intressen hindras torrlägga sin mark.

Med anledning av vad här anförts hemställes,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning av frågan huruvida och under vilken förutsättning ersättning av statsmedel bör utgå till den, som med hänsyn till att allmänna intressen skulle trädas för nära, hindras torrlägga sin mark.

Stockholm den 24 januari 1942.

Lars E. Andersson

i Hedensbyn.

Per Persson.

K. E. Hansson.

Aron Gustafsson

i Lekåsa.